

Con Đường Chiều

Con Đường Chiều

Mèo Đen

Hương dẫn xe vào cổng phụ của công ty, người bảo vệ già mỉm cười chào nàng rồi nhắc bình trà nhỏ rót vào chiếc ly thủy tinh đặt trên bàn. Ngày nào cũng vậy, khi Hương đến cũng là lúc ông đang uống trà, mà hình như lúc nào rảnh rồi là ông lại uống trà.

Bật máy vi tính và mở chồng hồ sơ trên bàn, Hương cầm bút đánh dấu trên góc từng tờ giấy. Người bạn gái làm chung phòng đến cạnh Hương và nói:

- Hôm qua mày có đến nhà ông Tuyên thăm ổng chưa?
- Em định chiều nay sẽ rủ chị cùng đi, chị đi với em nhé?
- Ừ, để tao bàn với cô Hoà mua gì để tặng ổng, tao có nghe anh Hoàng nói là ông ta không mổ được, vì sức khỏe ông ta kém quá.

- Em cũng thấy vậy, ổng uống rượu quá lâu rồi, nên chắc khó chữa.

ppppp Ông Tuyên là trưởng phòng của Hương, bệnh đau gan và cả ung thư thực quản khiến ông phải nghỉ hơn 2 tuần. Hương nhìn ra phòng phía trước, nơi bàn làm việc của ông Tuyên, giờ thì Hoàng đang ngồi làm việc. Hương biết là Hoàng cũng nhậu, và có phần nhậu không kém ông Tuyên, chỉ có điều là Hoàng còn trẻ và hình như những người trẻ càng nhậu càng mập ra.

Cầm xấp giấy vừa in xong mang ra phòng ngoài.

- Anh ký để em trình giám đốc.

Hoàng ký giấy xong, ngược nhìn Hương và nói:

- Chiều nay, em và các bạn đến thăm ông Tuyên đi. Hôm qua, anh có gặp bác sĩ trưởng khoa ung bướu, ông ta nói bệnh của sếp đang vào thời kỳ chót, không có hy vọng dù mổ hay không cũng vậy thôi!

Bước dọc theo hành lang về phía phòng giám đốc, Hương chợt nhớ đến Thanh và tự hỏi không biết giờ này, nơi xa đó Thanh đang làm gì.

Những hàng hoa màu tím trồng dọc theo đường đi vào nhà làm dịu bớt cái nóng gay gắt của buổi trưa mùa hè, Hương vào nhà và mở ngay cửa tủ lạnh lấy nước uống. Tiếng chim hót bên cửa sổ không làm nàng chú ý như thường ngày vì hình như có tiếng cãi vã phát ra từ nhà phía kia đường. Hương đến sát bên cửa sổ và nhìn qua nhà bà Thoa. Ông Bảo đang đứng trước cửa khoa tay chửi rủa người nào đó trong nhà, có lẽ là đang chửi bà Thoa.

Cứ ít ngày là nhà đó lại có một trận lục đục vì ông Bảo say rượu. Lúc gia đình đó mới dọn về đây, Hương cứ nghĩ là bà Thoa khoảng 50 tuổi, nhưng sau nàng mới biết bà chưa đầy 40. Những khổ nhọc trong cuộc sống với người chồng nghiện ngập khiến bà già trước tuổi.

Lúc ăn cơm trưa với mẹ, nàng nói:

- Hôm nào mẹ nói với bố khi họp tổ dân phố, nói bố đề nghị công an phường cho ông Bảo đi cải tạo một thời gian đi mẹ, con thấy bà con hàng xóm ở đây góp ý hoài mà ông ta không chịu chữa tật nhậu. Tuần trước, ổng còn nhận đầu bà Thoa vô lu nước nữa kia!

Mẹ Hương ngưng đùa, trầm ngâm.

- Mẹ biết rồi, nhưng không được đâu! Vì ngoài những lúc nhậu, ổng cũng là một người tốt, biết lo cho vợ con lắm. Nếu đưa ổng đi, một mình bà Thoa làm gì lo nổi gia đình đông con đó.

Bà gấp đồ ăn vào chén cho Hương rồi nói tiếp:

- Hôm rồi, bố có qua nói chuyện với ổng. Ông tỏ vẻ hối hận lắm và hứa sẽ bỏ rượu luôn, nhưng mà đã nghiện thì làm sao bỏ được!

Hương nói:

- Tại ổng không quyết tâm mà thôi, chứ chú Tư nhà mình đó, nói bỏ hút thuốc là bỏ liền, có chết gì đâu!

Mẹ Hương lấy đĩa trái cây tráng miệng đặt lên bàn ăn rồi nói:

- Thôi, chuyện của người ta, mẹ chỉ có mình con, con liệu mà lo thân đó, sau này có lấy chồng nhớ đừng va vào người nào nhậu nhẹt là được rồi!

Hương cười và nói:

- Mẹ ơi, thời này con trai ai mà không uống rượu! Nhưng phải biết uống chừng mực và không nghiện ngập mà thôi!

Tuy nói vậy, nhưng Hương vẫn bồn chồn, nàng tự hỏi: không biết anh Thanh có thường uống rượu hay không nhỉ?

Hương định khi nào điện thoại với Thanh, nàng sẽ hỏi về chuyện này. Nàng thoáng buồn và lo âu, biết đâu Thanh cũng uống rượu như những sếp ở công ty mà nàng đang làm việc.

Buổi chiều, khi đến công ty, ông bảo vệ nhanh nhẹn bước ra mở cổng cho Hương vào và nói:

- Thứ bảy tuần tới, tui mời cô Hương đến nhà tui dự sinh nhật nhé?

Hương vui vẻ trả lời:

- Dạ, con có nghe cô Hoà bên công đoàn nói rồi. Mà bác ơi, sinh nhật lần thứ mấy của bác vậy?

Ông lão cười thật tươi:

- Cô mới vào làm nên không biết, tui năm nay 65 rồi cô ơi!

ppppppppp Hương ngạc nhiên:

- Trời, nào giờ con tưởng bác chừng 50 thôi đó!

Ông lão khép cổng lại rồi từ tốn nói:

- Tui đâu mà trẻ dữ vậy. Chẳng qua hồi trong bộ đội tới giờ, sáng nào tôi cũng tập thể dục và uống trà đó cô Hương ạ.

Hương bước vào phòng và ngẫm nghĩ: hình như sự điều độ và cuộc sống giản dị khiến người ta khoẻ mạnh và lâu già hơn cả thuốc tiên.

Hương vui vẻ mở chồng hồ sơ và đưa tay bấm máy vi tính.